



Ombudsmannen

Er det noe FrPs leder i Trondheim helst vil bli kalt, er det ombudsmann. Kanskje mer det enn ordfører.

Tekst og foto: Øystein Lie

Det er så lett å ha fordommer mot ulastelig antrukket mennesker. Deres perfekte ytre virker å åpne opp for tvil, det synes å være noe bak denne fasaden som ikke er helt som det skal.

FrPs gruppeleder og kommunalråd Kristian Dahlberg Hauge (35) er virkelig ulastelig antrukket. Og så er han bergenser i tillegg.

Rak i ryggen som en tinnsoldat, med en dress som sitter som den skal, en vannkjemmet sleik ført hardt medhårs. Store fotblad i brune Brouge-sko, kjøpt i London, skritter taktfast over sølepytter, forbi måkeskit og sigarettneiper.

Kristian var sivilingeniørstudenten på NTNU som kom til byen for femten år siden, og som ikke dro tilbake der han kom fra, Fana utenfor Bergen. Han ble, fordi han stjal en av våre kvinner, Rannei Mesloe, en Ap-kvinne som nå jobber i Adresseavisen, og paret har laget et tverrpolitisk samarbeidsprosjekt som har ført til bolig på Byåsen og døtrene Kristi og Sara på sju og ti år.

Rotfast er Kristian altså blitt, han sier han elsker denne byen som er en blanding av stor og liten, han høres assimilert ut, patriot tvers igjennom.



Lover mindre byråkrati. Kommunens innstilling bør alltid være Ja, dette skal vi få til! mener gruppeleder og kommunalråd Kristian Dahlberg Hauge.

– Du må ikke tro jeg går sånn hjemme, sier han og ser ned på slippet. – Jeg har på meg dette for å vise respekt for menneskene jeg representerer. Noe som er større enn meg selv, forteller han.

Den standhaftige. Ifølge Kristian er politikk på mange vis det å være en ombudsmann. Han omtaler seg gjerne selv som en. Om det er for å søke trøst i at partiet hans aldri ser ut til å komme til makten, vites ikke, men bak denne strøkne fasaden må det ha sprenget seg frem et unikt engasjement. For hvem er det som holder ut, år etter år, uten innflytelse og som likevel ikke gir opp? Som lanserer forslag på forslag, roper høyt og tydelig. Det skal han ha, denne tinnsoldaten, han lar seg ikke smelte om.

– Jeg ønsker å være ombudsmann for folk og næringsliv. Hjelpe til, sier han.

– *Men handler ikke politikk også om det å ha makt, og forme samfunnet i sitt bilde?*

– Jo, selvfølgelig, jeg misunner Ap som kan sette ut i live det de mener, og det er ingen tvil om at FrPs hovedmål er å komme til makten. Men politikk handler også om samarbeid, og ikke minst det å ta initiativ, lansere glupe ideer. FrP har alltid vært tidlig ute med å lansere løsninger som er åpenbare og møtt heidundrende

motstand, for siden å oppleve at andre partier har adoptert forslagene våre.

– *Det er alltid irriterende å høre FrP si at det sa vi for ti år siden. Kan det tenkes at ideer som ble lansert av dere for lenge siden, faktisk ikke ville fungert da, men hentes frem nå fordi de er blitt modne og slipt gjennom kollektiv forstand – og dermed bedre timet?*

– Hva er riktig tidspunkt, vil jeg da si. FrP er et ungt parti som er åpen for å ta tidlige diskusjoner, det er en selvfølge hos oss. Vår rolle er å stimulere til den offentlige samtalen, sier han og skynder seg å si at hans parti ikke er så langt unna makten som kanskje det kan virke som. Hvis FrP søker allianser med Høyre og Venstre, er det i realiteten bare snakk om fem-seks mandater. Så nære, likevel så langt unna er FrP reell makt.

Fra Høyreland. Kristian ble ingen sivilingeniør, men politiker.

– Så å si alle på gymnaset stemte Høyre, det var hallelujastemming da Jan Petersen en gang var innom, men jeg følte meg tidlig hjemme som liberalist. Høyre er for tradisjonsbundet og tro, sier han.

Men han var enig med Høyrelederen i noe, det var dags for å melde seg inn i EU. Kristian slengte seg med i Europeisk Ungdom.



Tilbake til fremtiden. Dahlberg Hauge er ikke redd for å rope høyt, men mest av alt vil han ha tilbake den ideologiske debatten.

Alle vet hvordan det gikk med den kampen. Men likevel var noe tent i den unge mannen; han ville engasjere seg enda mer og så ble det FpU. Ikke for å bli politiker, men for å drive med politikk.

Og nå sitter han dypt i stolen på Rica Baklandet Hotel, inn i sin fjerde periode som kommunepolitiker og utsikt mot Nidelva, og snakker om at offentlig sektor godt kan slankes. Imot EU er han også, forresten.

– Med 20-30 prosent?

– Det anses som rimelig, men ikke skriv at jeg vil kutte staben med tjue prosent. En kan redusere aktivitetsnivået med tjue prosent, men for all del ikke si opp folk. På det meste var det tre hundre overflødige ansatte i Trondheim kommune; et symbol på at det er dags for å liberalisere, sier han.

Ja-stempelet. Det er en kjent sak at FrP er partiet for fri flyt. Færre byråkrater gir mer fart, og mer fart gjør at folk og fe får kjøre på og så ruller ting videre av seg selv.

– Et Ja-stempel er det byen trenger, sier Kristian selvsikkert.

Han nevner det han mener er et skrekkeeksempel; da Statoil på Rotvoll for noen år siden ønsket å utvide for å få plass til en forsknings- og næringspark kloss ved hovedbygget.

– Kommunens innstilling bør alltid være "Ja, dette skal vi få til!", i stedet ble Statoil møtt med taushet og nei. Jeg ville heller invitert Statoil til Rådhuset, fordi det er nettopp slike virksomheter vi vil ha til byen, sier han.

Kristian mener det er symptomatisk at utbyggere møtes av en mur av motvilje, der de heller bør møtes med ja-mentalitet og kort behandlingstid. Men nå har det for vane å låse seg. Clarion-hotellet på Brattøra er nok et eksempel, mener han.

– Og så ble det en debatt om hvor høyt en bør bygge. Det kaller jeg detaljer. Tynt og høyt eller lavt og bredt? Greit nok med denne debatten, det er ikke det. Alt til sin tid. Det gjelder å gutse, sju, åtte eller ti etasjer, hvorfor ikke? De neste ti årene skal vi planlegge en by på størrelse med Sandefjord, og da må vi kvitte oss med den evinnelige høydediskusjonen, sier han.

Han mener fortetting må til. Stabling av folk og bygninger i høyde og bredde.

– På Sluppen bygges det høyt, hvorfor ikke også litt høyere i Midtbyen? Rotvoll må bygges ut, sør for byen likeså. FrPs mål er fire tusen nye boliger utover det som er vedtatt, og tilsvarende næringsareal.

– Hva med markagrensa?

– Vi vil at den skal gå der den faktisk bør gå, ikke der den var tenkt den skulle gå og siden uthulet av kommunen selv. I dag går grensa derfor gjennom byggefelt, og slik kan vi ikke ha det. Den må skyves ut der den faktisk skal være i dag, og så må det ikke bli lov å bygge utenfor den. Det er også helt uforståelig at hvis en ønsker å bygge noe på en åkerlapp, så settes alle motkrefter inn; fylkesmann, kulturminnevern og landbruksmyndigheter, og så stopper alt opp, sier Kristian.

Han nevner også havna, som ingen politiker ser ut til å kunne enes om. Typisk, ifølge Kristian. Han mener den første løsningen er den beste.

– Øysand, helt åpenbart. Alle skjønner at det er et spesielt område, men FrP er sikker på at det er mulig også å ta vare på natur og mangfold der ute. Uansett bør et logistikkpunkt ligge sør for byen – å frakte varer forbi Trondheim og så tilbake igjen er ikke fremtidsrettet. Derfor bør det bli Melhus eller Torgård.

Enig med Næringsforeningen. Kristian forteller at eiendomsskatten er blitt tredoblet med Rita Ottervik som ordfører, og at det derfor er vanskelig å lokke folk og bedrifter som vil noe til byen.

– Trondheim konkurrerer med andre byer. Oslo, ikke minst, men også Bergen og Stavanger. Da gjelder det å legge til rette for virksomheter, ikke hindre dem. Med null eiendomsskatt vil det bli flere etableringer og flere ansatte, og følgelig mer skattepenger, sier Kristian.

Han mener at FrP langt på vei er på linje med NiT i nesten ett og alt.

– FrP er det partiet som er nærmest i å presentere flest mulig forslag fra Næringsforeningen. NiT taler med klar og tydelig stemme, og det håper vi de fortsatt vil gjøre.

Kristian sier at FrP har ulikt syn på bompenger, og det er vel det, forteller han.

- Foreningen aksepterer bompenger for å få bygd gode og mange nok veier, et syn som er veloverveid, men som vi ikke er enige i. Vi er prinsipielt imot, fordi dagens bilrelaterte avgifter er en dobbel beskatning, som i tillegg rammer skjevt.

– Er det ikke fint med miljøtiltak?

– Jo visst, det gjør byen mer attraktiv. Men hvorfor skal næringslivet og bilister alltid straffes? Det er ingen som sykler inn til byen for å kjøpe vaskemaskin og dress. Vi ønsker at hver tredje

time skal det være gratis å parkere i Midtbyen, slik som i Malmö. Tiltaket har vist seg å ha gode effekter.

Reagan og Thatcher. Det regner, men det biter ikke på Kristian. På kontoret hans på Rådhuset står en ghettoaster og en stabel med cd-er: Bruce Springsteen, Sting og Dire Straits, noe norsk innimellom. På veggen et sorthvitt fotografi av Ronald Reagan og Margaret Thatcher som går på samme vei, i samme retning. Over pc-en et Reagan-sitat: *Government's first duty is to protect the people, not to run their lives.*

– Det er dette sitatet som forklarer hvorfor jeg driver med politikk. Og ja, jeg er nok over middels interessert i amerikansk politikk. Jeg blir forundret over de norske medienes lettvinne, overfladiske og patetiske dekning av amerikansk politikk. Selvfølgelig er det litt sånn *winner takes it all*, men likevel er det håpets land. Forhåpningene til politikerne er derfor store.

Kristian mener hele Stortinget ville fått ideologisk plass hos demokratene, mens FrP er mer på republikanernes side, hvis en ser på parametre som personlig frihet og skattefrihet, og ikke henger seg opp i de erkekonserverne i det amerikanske partiet.

– Utenriks heller FrP mer i retning av demokratene, vil jeg tro, sier han.

Er det noe Kristian savner, er det nettopp en mer ideologisk debatt. Nå handler alt om å få innpass i mediene, og da virker det enklest å nå frem med et klart budskap. Men med klar tale kommer ikke alltid tvetydigheten og de virkelige diskusjonene frem.

– Ideologiene er forsvunnet i det politiske ordskiftet, sier han lakonisk.

– Er ikke det også politikernes skyld?

– Ja, det kan du si. Men det er forferdelig vanskelig å ta den store debatten som trengs. Tv-debattprogrammene er så å si borte, og de sosiale mediene har tatt over. Og i de opphetede diskusjonene blir det gjerne en konstruert uenighet. Det tjener ikke politikerne, mediene eller folket på.

– Det sies at FrP har tjent på en polarisert debatt?

– Det er det ingen tvil om, det har vært partiets rolle i norsk politikk, sier han.

Men nå vil Dahlberg Hauge at FrP skal ha makt. Inntil det skjer er han mer enn gjerne ombudsmann.

VI LEVERER EFFEKTIVISERENDE PROGRAMVARELØSNINGER SOM BIDRAR TIL ØKT LØNNSOMHET.



We'll take YOU there

amesto
Solutions

VISMA
Platinum Certified
Partner

- 100 % LØSNINGSORIENTERT
- NORDENS STØRSTE VISMA FORHANDLER
- PROGRAMVARE INNEN ERP, HR, BI OG CRM
- DYKTIGE KONSULENTER

www.amestosolutions.no/trondheim



“ *Jeg misunner Ap som kan sette ut i live det de mener.* ”

Bypatriot. FrP-toppen fra Fana har fått et varmt bankende hjerte for Trondheim.